

DE STRANGERS

dialekkers voor dialectuelen

Dames, Heren, Juffertjes, Hello,

"Op 8 mei 1952 zijn we begonnen.
Op 8 mei 2001 gaan we dus ons 49ste jaar in.
Op 8 mei 2002 vieren we ons 50ste jaar."

Deze mijlpaal is voor ons alleszins een uitgelezen moment om eens terug te blikken over de voorbije periode, met een goedkeurend "Het is goed geweest...". En dan zou het mooi zijn om te kunnen zeggen:

" OK ! Nu stoppen we."

En dat afscheid kondigen wij nu aan.

We zijn de laatste jaren weliswaar ontsnapt aan de aandacht van de media (... goddank) , maar in de reële wereld zijn we nog enorm populair. Wanneer we optreden, lokken we nog altijd volle zalen en hetgeen we brengen is nog altijd van dezelfde kwaliteit. Eens we op het podium staan, hebben we er nog altijd plezier in.

Aan de andere kant,... fysiek worden de optredens de laatste jaren steeds zwaarder. Soms zelfs letterlijk, want wij begeleiden onszelf met de gitaar en in feite hou je daar dan de hele tijd een stuk massief hout vast van bijna 5 kilo. Inclusief bisnummers sta je dan 2 uur op de scene. Op de duur is dat hard labeur. Alleen John ontsnapt eraan, maar die werkt zich dan weer op zijn manier in het zweet...

Na het optreden zijn we alle vier bekaf. Dat begint te wegen, de laatste jaren hoe langer hoe meer en we hebben echt het gevoel dat "de meet in zicht is". Dan moet je het juiste moment van stoppen goed kunnen bepalen vooraleer de kwaliteit van ons optreden begint af te nemen waardoor automatisch ook het plezier dat we eraan beleven zou verdwijnen.

Wat betekenen nu 50 jaar Strangers ..?

Het minste wat je kan zeggen is dat zowat elke Antwerpenaar de Antwerpse brabantonne "Antwarpe" kent. Als je dat liedje door 10.000 Antwerpenaars hoort meezingen, zoals laatst in november vóór de derby tussen Antwerp en G. Beerschot, dan heb je tegelijkertijd kippevel, komen de haren op je armen overeind en krijg je koude rillingen op je rug.

Wanneer je ons "verzameld werk" leest, moet je Rik De Saedeleer gelijk geven. Ter gelegenheid van "35 jaar Strangers" zei hij: "Als je wil weten wat in Vlaanderen de man in de straat de voorbije jaren zoal dacht over de meest verscheidene onderwerpen, dan moet je enkel het complete oeuvre van de Strangers beluisteren."

We kunnen daar aan toevoegen dat we in feite een moderne versie zijn van de middeleeuwse hofnar die toenertijd al lachend, met grappen en grollen, de waarheid aan de koning vertelde.

We hebben ook het gevoel dat de cirkel rond is: we hebben alles al gehad en gezien. Er is niets nieuws meer te beleven. Ook wat de optredens betreft, is de cirkel rond. In de beginperiode traden we regelmatig op voor ziekenzorg en dat doen we de laatste tijd ook meer en meer voor diverse seniorenraden.

Bovendien zijn we onze naam, De Strangers, terug waardig.

Inderdaad, voor de jongere generatie zijn we, zoals in de beginperiode, de onbekenden...

Hoe we het laatste jaar zien ?

24 jaar geleden, met ons zilveren jubileum, gaven we nog een volksfeest in de feestzaal Kielpark. Na overleg hebben we besloten om dit keer zelf niets in te richten. Maar als anderen wel iets willen organiseren, dan mogen zij dat zeker doen. Wij vinden wel dat de opbrengst van al deze initiatieven naar een goed doel moet gaan.

Zo heeft er iemand ons voorgesteld om in mei 2002 een laatste show in de Arenberg of in de Elisabethzaal te brengen. Ook een serviceclub zou ons willen vieren.

Zelf willen we gedurende dat laatste jaar simpel genieten van onze "gewone" optredens.

"Danke Menselief"

Tot slot willen we, reeds nu, al onze fans bedanken voor het plezier dat zij ons de voorbije 49 jaar hebben gebracht. Dat kunnen we alleen maar door te zingen: "Danke Menselief".

...want we zongen voor iedereen. Omdat we geen blad voor de mond namen werden we af en toe wel in de grond geboord. Maar het was altijd onze bedoeling om de mensen te amuseren, in het dialect. En deden we de mensen al eens pijn dan was dat per abuis want we vroegen niet meer dan dat "men goed zou kunnen lachen met ons".

Dus daarom: "Merci, Madam, Juffra, Meneer !"

Vanwege,

Alex, John, Bob, Nest

De Strangers

Antwerpen, 5 mei 2001

Bijlage

danke menselief

Wij ammezeerde de mense in ons dialekt
want iedere vogel zingt altijd lak 'm is gebekt
ik weet, 't was ni hoogstaand, en 't kloenk mor gewoon
mor het kwam uit ons hart en we vonden het schoon
hadde w' het anders gedaan, kloenk et slecht
want dan was 't geforceerd en ni echt

(refrein)

we zoenge veur ied'reen, we namen gin blad veur de mond
en justkens daaroem boorden z'ons af en toe in de grond
we kreuffelde recht en begonne vanèr
van tijd al eens schârp, mor nooit plat of vulgair ...
doedet wel ...ja, dan wette verdraaid,
dan houdet zeker gin 50 jaar uit ...

(refrein)

ergens daarbove zien Pol en Gust nor benee
en agge leustert, hoorde ze duidelijk zegge:
wij zinge mè olle vier dapper mee !

Refrein:

dus ...menselief, wij zegge danke ...oep blote kniekes
da w' al die jaren, al die liekes
zo mor mochte zinge
en deeje w' er soems eens ne keer iemand mè zeer
was 't per abus, want wij vroege ni meer
dan da g' eens goe zou kunne lache
mè ons ...madam, meneer !

en da was echt ni oem te lache ...
merci madam, juffra, meneer !